

Caner Gerek
@canergerek

01-12-2020

18:02

Richard Davies'in Extreme economics adlı bir kitabı var güzel kitaptır ara ara burda bahsetmeyi düşünüyorum. Şu istatistiğe binaen aklıma gelen bir hikayesi var, uzun ama güzel hikaye. Anlattığı hikaye yaşanan japonlar.

Bu nasıl bir rakam?Japonya'da Kovid'den ölenlerin toplamı 2.087,son bir ayda intihar edenlerin sayısı 2.153. Kişi başına gelir 40 bin dolar,kişi başına düşen kitap sayısı yıllık 25. Salgında kapanma bile olmadı. Camus 1942'de 'Gerçekten önemli tek felsefi sorun intihardır' demiş.

— Atılım Murat (@atilimmurat) December 1, 2020

Japonların jfa-70 adında 70 üstü yaştakilerdn oluşan futbol ligi var.

Orda 1 takım var coachu 83 yaşında. "Coach olmak zor, coach olunca sürekli mesaj geliyo yetişmek zor o nedenle 2 telefon kullanıyorum 1i takım için diğerini kız arkadaşlarımla yazışmak için kullanıyorum" dior:)

lig 70 yaş üstü ligi ama takım 60 senedir beraber oynuyormuş muhtemelen farklı liglerden bu lige geçmişler artık. Yaşlandıkça takım uyumumuz daha da arttı diye düşünüyorlar:) Bir hücum oyuncusu ise 'futbol eskisi gibi değil değişti artık' diyor mesela...60 yıl olunca normal tabii

Takım arkadaşlarından biri antrenmana gelmediğinde intihar mı etti acaba diye düşünürlermiş genelde:/ Her ligin futbol karakteri vardır. Nasıl bizim ligimiz fiziksel üstünlük üzerine ise 70 yaş ligi de tam tersi az koşma ve kısa pas üzerine. Kısa pası iyi yapan başarı sağlıyormuş

Hikayenin anlatıldığı Akitada ort yaş 53. Japonya genelinde 47. 100 yıl önce yaşam beklentisi bu kadarken şimdi ortalama yaş bu kadar. 2016da 100yaş ve üstü kişi sayısı japonyada 65bini bulmuş. Akitada doğum oranı da düşük. 15 yaş altı çocuk sayısı %10ken NYta bu oran %25lerde.

Ebeveynleri bugün için erken sayılabilecek yaşta ölmüşler bu nedenle insanlar orda bu kadar yaşayacaklarını beklemiyorlarmış. Bu insanlar doğduklarında ortalama yaşam süresi 45ti. Lokal bir futbolcu "valla biz de beklemiyorduk bu kadar yaşayacağımızı" diyor mesela:)

Emeklilik maaşları ortalama 1700 dolar. Japonya şartlarında hayat pahalılığına göre baya

düşük. Hatta 1000\$'ın altında alanlar bile varmış, emeklilik katkılarıyla orantılı olarak. 1975te emeklilik masrafları ülkenin vergi gelirinin %22'si iken bugün %60'ına ulaşmış.

Yetiştikleri kültür itibariyle gençler yaşlılara saygılı, birçoğu büyükanne-babasıyla yaşıyor ve onlara yardımcı oluyor. Otobüslerde yaşlılara yer verme kuralı var. Yaşlılar ufak ücret karşılığında otobüsle her yeri gezebiliyor. Bu da onları mobilize yapıyor

Yaşlılar da otobüse binip hastaneye gidiyorlarmış genelde, orada yaşlı arkadaşlarıyla oturup sohbet ediyorlar. Bazı günler aralarında hastaneye gelmeyen olursa 'hasta olduğu için gelemedi' diyerek şaka yapıyorlarmış hatta:)

2016da yıllık intihar sayısı 50+ kişiler için 12bin. Burdaki rakamın yarısı kadar gözüküyor. intihar edenler genelde 50-70 arasında ve öyle tahmin edildiği gibi bir intihar olayı değil, japonlar genelde yoksulluktan intihar ediyor.

Bu nasıl bir rakam?Japonya'da Kovid'den ölenlerin toplamı 2.087,son bir ayda intihar edenlerin sayısı 2.153. Kişi başına gelir 40 bin dolar,kişi başına düşen kitap sayısı yıllık 25. Salgında kapanma bile olmadı. Camus 1942'de 'Gerçekten önemli tek felsefi sorun intihardır' demiş.

— Atılım Murat (@atilimmurat) December 1, 2020

50-70 yaş arası bu insanlar finansal anlamda herhangi bir destek alamadığı durumda geliri yoksa intihar ediyor. Asıl sebep amaçsızlık hayata doymuşluk ya da diğer refah ülkelerindeki nedenler değil, yoksulluk.

Bazı küçük kasabalar yok olmayla karşı karşıya. Akitaya yakın bir kasabada nüfus 10 yılda 5binden 3bine düşmüş. Kamu hizmetinin devamı için köy ve kasabaların birleştirilmesi düşünülüyor ama yeni kasabanın ismi ne olacak gibi basit sorunlar nedeniyle karşı çıkılıyormuş genelde.

Bazı kasabaların ise yüksek borçluluğu var. O nedenle Birleşecek partner bulmakta zorlanıyorlarmış:) Borçlunun kaderi değişmiyor... Düşersen yüzüne bakmazlar. Orda da öyle oluyormuş...

Bir diğer enteresan olay bazı kasabalarda ev piyasasının çökmesi durumu. Yaşlılık ve ölüm sonrası küçülen yerlerde kullanılmayan evler var. Japonyada 8 milyon civarı hayalet ev olduğu tahmin ediliyormuş ki inanılmaz yüksek. Düşük fiyat da olsa böyle yerlerde evler satılamıyormuş.

Buralardan ev almak istemiyor kimse, çünkü insanlar yok olmaya başlayan bu yerlerde

yaşamak istemiyor fiyatı yok evlerin. O nedenle bazı yerlerde emlak piyasası donmuş halde. Piyasa sistemi çalışmıyor.

Son bir hikaye anlatayım çok eğlenceli aynı zamanda üzücü bir hikaye. Evsahipleri mevzubahis yaşlılara ev kiralamak istemiyor pek. Düşünce şu: kiralayacaksın adam ölecek, öldüğünden kimsenin haberi olmayacak, definiydi yeni birisini bulmasıydı falan zahmetli iş.

Genç bir girişimci bu durumu fırsata çeviriyor. Baya bir evsahibiyle konuşuyor onlara seminerler veriyor ve ikna etmeye çalışıyor. "Bakın artık insanlar daha uzun yaşıyor dönem değişti ölmüyoruz artık o kadar, bu insanlar yaşar bu insanlara kiralayın.

"Öğrenci ve gençlere güvenilmez 4-5 sene içinde çıkar gider onlar, bu insanlar öyle değil bunlar yaşar' diyormuş. Kiralama sektöründe öğrenci, dünyanın her yerinde kiralama sektöründe öğrencidir, her koşulda istenmeyen en alt tabaka:)

'Hem kiracı ölür ve kimsenin haberi olmazsa diye korkmayın biz onları tespit ederiz' diyor. Onları da %100 çalışan bir sistemle tespit ediyorlarmış. Eğer evin önünde gazete sayısı artıyorsa ya da evin yolunda ağaç yaprakları birikiyorsa

bu demektir ki kiracının sevenlerine başsağlığı dileyecek üzücü bir durum var. Ayrıca her kira ödemesinden sonra telefonla kiracıyı arıyorlar ve ödeme için teşekkür ederiz diyorlar. Dert başka tabii. Otomatik ödemeye ödüyorsa ölür mölür kontrol edelim araması:)

Bu seminerler sonuç veriyor ikna oluyor evsahipleri, adam bir de kendine geniş bir database oluşturuyor kiracı ve evsahipleri işleri yürüyor gidiyor. Neyse bu kadar işte:)

Tivitiko - The most beautiful shape of tweets!

Continue to read: <https://tivitiko.herokuapp.com/thread/XZoLMQ.html>